

Arrest

nr. 307 109 van 23 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. HINNEKENS
Louis Pasteurlaan 24
8500 KORTRIJK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 21 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 november 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 19 januari 2024 met refertenummer 115274.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat Mr. K. HINNEKENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Georgische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) X.

1.2. Verzoekster dient op 6 september 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 26 oktober 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 21 november 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, G.A., verklaart de Georgische nationaliteit te bezitten, van Georgische origine te zijn en een orthodox christen te zijn. U bent geboren op 12/01/2005 in Tbilisi, waar u steeds woonde tot uw vertrek, samen met uw ouders, uw paternale grootmoeder en uw broer L.

Uw vader was sinds u jong was verbaal agressief tegen uw moeder, uw broer en u, vaak in dronken toestand. Hij controleerde uw moeder strikt en verbood haar naar buiten te gaan. Toen hij ook fysiek agressief werd tegen uw moeder en haar probeerde te wurgen, vertrok ze op 6 oktober 2022 uit Georgië naar België. Uw broer volgde haar en vertrok ook op 19 november 2022. U moest wachten tot u meerderjarig werd en uw school had afgerond. Hierna dreigde uw vader ermee uw moeder en broer te zullen vermoorden en vertoonde hij ook verbaal agressief gedrag naar u toe. Hij sloot u regelmatig op in uw kamer en mishandelde jullie hond. Toen u probeerde tussen te komen, sloeg hij u ook en probeerde hij u te wurgen, waarop uw oma moest tussenkomen. Hij dreigde u te zullen vermoorden indien u ook vertrok.

Op 23 juni 2023 kon u regelen dat u een dag bij uw maternale grootmoeder mocht verblijven, waardoor u kon vluchten uit het land. U reisde de volgende dag per vliegtuig naar België en diende op 6 september 2023 een verzoek om internationale bescherming in. U wachtte hier drie maanden mee omdat u zich angstig voelde en zich opsloot.

Door het gedrag van uw vader kreeg u nachtmerries en veel angst. U hebt moeite om in contact te komen met anderen en isoleert zichzelf.

Ter staving van uw verzoek legt u uw paspoort voor, net als een audiofragment waarin uw vader aan het roepen is.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Georgië bent ontvlucht omwille van het huiselijk geweld door uw vader waaraan uw familie werd blootgesteld. Hiermee beroept u zich grotendeels op dezelfde asielmotieven als uw moeder en broer. In hun dossier werd een weigeringsbeslissing genomen, omdat geen van jullie ooit bescherming heeft proberen zoeken bij de Georgische autoriteiten hetgeen niettemin van jullie kon worden verwacht. Voor een uitgebreide motivering hieromtrent kan verwezen worden naar de beslissing van uw moeder die aan uw administratief dossier werd toegevoegd.

U verklaarde net als uw moeder en broer immers nooit de politie te hebben verwittigd, noch gezocht te hebben naar platformen om met jullie problemen terecht te kunnen (CGVS, p. 8). Bij dit alles kan er nog op gewezen dat u een volwassen jonge vrouw bent en u dus ergens anders in Georgië zou kunnen wonen om aan het agressieve karakter van uw vader te ontkomen.

Het CGVS besluit dan ook dat u niet aannemelijk maakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie loopt, noch dat u in geval van terugkeer naar Georgië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2) van de Vreemdelingenwet.

De voorlegging van uw paspoort en het audiofragment verandert niets aan deze beoordeling. Uw paspoort is weinig relevant voor uw asielaanvraag en het fragment toont enkel dat uw vader zich verbaal agressief opstelde, wat het CGVS niet in twijfel trekt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 49, 57/6 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de

vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, (hierna: het Vluchtelingenverdrag) van de “*motiveringsvereiste*” en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster verschaft vooreerst een theoretische uiteenzetting omtrent de door haar geschonden geachte bepalingen en beginselen. Verder stelt zij dat de *protection officer* niet dient uit te gaan van eigen verwachtingen, terwijl het niet onaannemelijk is dat de feiten zich voordeden zoals zij stelde. Zij verwijst naar een studie van UNHCR, over de toepassing van de lidstaten van de subsidiaire beschermingsstatus en de vluchtelingenstatus.

Vervolgens stelt zij als volgt:

“De beslissing in zake de moeder en haar broer werd genomen op het moment dat Georgië nog op de lijst stond van veilige landen. In die zin kan men niet zonder meer gaan verwijzen naar het dossier van diens moeder en broer, nu deze beslissing genomen werden in een totaal ander perspectief namelijk dat wie uit voormeld land afkomstig is geacht niet te worden vervolgd, hiermede minstens feitelijk een grotere bewijslast opleggend. Eigenlijk word artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet toegepast en het K.B. van 14 januari 2022 toegepast daar waar doordat het K.B. niet langer van toepassing is het vermoeden volgend uit voormeld artikel van de vreemdelingenwet en voormeld K.B. .niet langer kunnen gelden.

Dat thans Georgië niet langer op de lijst van veilige landen staat. Dat de rechtstaat met daarin de rechtsbescherming van de burger op de helling is komen te staan. Dat juist dit element determinerend was bij het geciteerde vorige oordeel. Dat het evenwel zo is dat algemene feiten niet kunnen dienen tot verwerping van concrete feiten (Rvst. 28 januari 2003). Dat het verwijzen naar algemeenheden niet volstaat een beslissing te schragen (RvSt. nr. 81.744 van 9 juni 1999 in de zaak 79.382/VII 16.782; RvSt. 66.369 van 22 mei 1997 in de zaak 49.104/X 5048).”

In een volgend onderdeel gaat verzoekster in op “*het algemene feitelijke kader*”, waarbij zij stelt dat:

“De openbare aanklager (Public Defender of Georgia (Author): Evaluation of Gender Equality Policies of Municipalities, 2023, <https://ombudsman.ge/res/docs/2023041823365383262.pdf>)geeft zelf aan dat geweld tegen vrouwen en partnergeweld een der grootste uitdagingen van Georgië is. Ter zake zijn er grote Problemen die te maken hebben met zowel de zwakheid van preventie als de zwakheid van mechanismen ten einde aan de situatie te verhelpen en het feit dat ondersteuning zeer fragmentair en uiterst tijdelijk is (p. 33, 35) Men heeft te maken met de stereotype visie dat een buitenstaander maar beperkt vermag in te grijpen in de ruzie tussen man en vrouw (p. 34) een niet efficiënt ingrijpen van de overheid, en de ongevoeligheid van de politie (p. 34).

Er blijkt uit een recent rapport van het CGVS dat er geen sprake is van een efficiënte rechtsbescherming (GRS-CEDOCA - Office of the Commissioner General for Refugees and Stateless Persons (Belgium), COI unit (Author): Georgie; Algemene situatie, 11 December 2023 https://www.ecoi.net/en/file/local/2102027/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf).

Er wordt in dit rapport gesproken van gebrek aan bescherming tegen secundaire victimisatie (p. 57), hetgeen onder meer zelfs een groot risico is bij vrouwelijke slachtoffers in geval van ondervraging door de rechtbank (p. 58); het gebrek aan bescherming tout-court het gebrek aan bescherming wanneer nieuwe incidenten plaatsvinden (P. 57). In casu zijn er eerst feiten waar de broer en moeder slachtoffer zijn; vervolgens wordt ook de dochter aangepakt, wat de moeder bij het verlaten van het land van herkomst op dat moment niet kon bevroeden. Wat er ook van zij, een misrekening van de moeder kan niet aan haar verweten worden.

Politieagenten en rechters gaan al te vaak ongevoelig om met slachtoffers van huishoudelijk geweld (p. 58 -59), zelfs in die mate dat slachtoffers hierdoor weerhouden kunnen worden om klacht in te dienen (p 58). Er is een praktijk waarin de politie slachtoffers overtuigd geen klacht in te dienen (p. 59) dit zeker wanneer de politieagent man is en eerder langs de kant van de man/huisvader staat met (p. 59) of dat de politie zelfs de klacht niet registreert, of dat er geen of een al te beperkt onderzoek volgt (p.59) Na het opstellen van een vragenlijst is de behandeling al te vaak ineffectief (p. 58), duurt de behandeling van de zaak te lang (p 59) en geven politiediensten al te weinig informatie aan slachtoffers over hun rechten of bij welke organisaties zij te recht kunnen (p. 58) Een andere belemmerende factor is om zelfs maar klacht in te dienen is dat het slachtoffer financieel afhankelijk is van de dader (p 59) Verder is het zo dat het reeds langer bestaan van een situatie niet van die aard is een zaak te bevorderen in die zin dat men dan stuit op ongevoeligheid voor de klacht of dat het moeilijk is om naar de politie te stappen (p 59)

De regeringspartij lijkt volgens het Institute for War and Peace Reporting de traditionele waarden te willen beschermen tegen buitenlandse inmenging (en Westerse waarden), hetgeen zich ook vertaalt in het willen aanpakken van NGO's die buitenlandse steun krijgen om ondermeer het huiselijk geweld aan te pakken, hetgeen op twee druppels water lijkt op wat zich in Rusland voordoet. (WPR - Institute for War and Peace Reporting (Author): Draft Law on Foreign Agents Sparks Outcry in Georgia and Abroad, 3 March 2023 <https://www.ecoi.net/en/document/2088225.htm> en <https://iwpr.net/global-voices/draft-law-foreign-agents-sparks-outcry-georgia-and-abroad>).

Wat betreft feiten gepleegd door een lid van de familie worden aan kinderen meestal de schuld gegeven van het incident, doordat zij gewoonlijk beschuldigd worden de feiten te overdrijven ((Tarkhishvili, Nino, RadioFreeEuropeRadio Liberty, Molested, Exposed, And Abandoned: The Tragic Death Of A Teenage Girl In

<https://www.rferl.Org/a/georgia-teenage-girl-tekla-death-molested-abandoned-abused/32663427.html>)

Voormelde nieuwe stukken kunnen in het kader van het recht van verdediging neergelegd worden en kunnen resulteren in zelfs een kennelijk grotere kans op het verwerven van een statuut. Deze stukken kunnen determinerend zijn voor het lot van het dossier daar waar zij ook kaders in het recht van verdediging. Verzoekende partij wenst gelet op artikel 39/76 van de vreemdelingenwet nieuwe stukken neer te leggen die de kans op asiel of op subsidiaire bescherming afdoende vergroten, daar waar de neerlegging van nieuwe stukken uiteraard ook kan in het kader van de uitoefening van de rechten van verdediging"

In een volgend onderdeel stelt verzoekster dat het feit van de agressie van haar vader niet wordt ontkend, waarbij zij als volgt stelt:

"In het verleden richtte de agressie zich manu militari eerder op de moeder. Zij kreeg aanvankelijk (slechts ?!)- te maken verbale agressie. Pas na vertrek van de moeder kreeg zij te maken met fysiek geweld. Deze feiten op zich zelve dienen ook los van de feiten broer en moeder te worden beoordeeld zonder dat gedragingen van voormelde personen mogen verhinderen dat ook de feiten van verzoekende partij worden beoordeeld. Wei is het zo dat de feiten van moeder en broer op zich zelve een aanwijzing zijn van het agressief en gewelddadig karakter van haar vader. Het komt uiteindelijk niet onlogisch voor dat de vader zich wil wreken op het overgebleven lid van het kerngezin namelijk de verzoekende partij. Artikel 48/7 van de vreemdelingenwet stipuleert trouwens "Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen." In die zin is het feit dat zij de gewelddaden van de vader in het gezin meegemaakt heeft ook een aanwijzing dat verdere gewelddaden in het gezin zich kunnen voordoen.

De bestreden beslissing stelt dat het behoorde dat moeder en/of broer zouden klacht neer leggen hetgeen niet gebeurd is hetgeen haar thans verweten wordt Dat men dient na te gaan of de elementen waarop de weigeringsbeslissing meent te kunnen steunen, wel te wijten zijn aan de verzoekende partij (Cfr. RvSt. nr. 79.209 dd. 1 maart 1999; RvSt., 78.536 van 4 februari 1999 in de zaak 80.601/VII 17.194). Dat dit wat betreft de gedragingen van de moeder en broer uiteraard niet het geval is. Ter zake is artikel 48/6 van de vreemdelingenwet van toepassing. De protection officer dient niet uit te gaan van zijn eigen verwachtingen terwijl het in de gegeven context niet onaannemelijk is dat de feiten zich voordeden zoals verzoeker releveerde. (RW nr. 179 408 van 14 december 2016; RW nr. 179 409 van 14 december 2016).

Artikel 48/5 bepaalt § 1. Vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door : c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

§ 2. Bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 kan alleen geboden worden door :

a) de Staat, of

b) partijen of organisaties met inbegrip van internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, mits zij bereid en in staat zijn bescherming te bieden overeenkomstig het tweede lid

Bescherming, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 moet doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt in het algemeen geboden wanneer de bedoelde actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door **de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.** (...)

§ 3. Er is geen behoefte aan internationale bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst :

a) geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of

b) toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van § 2;

en (...) kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, **en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.** Bij de beoordeling of de asielzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in een deel van het land van herkomst overeenkomstig het eerste lid, wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en **met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker."**

De bestreden beslissing past voormelde wetgeving onjuist toe en de bestreden beslissing is niet gemotiveerd.

Verzoekende partij verwijst wat betreft de kwestie van de rechtsbescherming naar hetgeen reeds in het algemeen werd gereleveerd.

Op het moment van de ergste feiten betreffende haar zelf was zij nog minderjarig hetgeen niet evident maakt dat zij alsdan zou klacht neerleggen, dit reeds ongeacht de toestand waarin ze zich bevond. Het bovendien ook dat in het Georgische systeem kinderen zich niet mogen bemoeien met de ruzies van hun ouders en dat

dergelijk gegeven al te vaak in Georgië onder de mantel der liefde wordt gestoken. Wat betreft feiten gepleegd door een lid van de familie worden aan kinderen meestal de schuld gegeven van het incident, doordat zij gewoonlijk beschuldigd worden de feiten te overdrijven (Tarkhnishvili, Nino, RadioFreeEuropeRadio Liberty, Molested, Exposed, And Abandoned: The Tragic Death Of A Teenage Girl In Georgia, 31 Oktober 2023 <https://www.rferl.org/a/georgia-teenage-girl-tekla-death-molested-abandonedabused/32663427.html>)

Uit onder meer de beslissing zelve blijkt dat de verzoekende partij al te vaak geïsoleerd leefde en werkelijk geterroriseerd werd. Agressie aanvankelijk enkel verbaal later tot zelfs doodsb bedreigingen, slagen en verwondingen en zelfs een wurgpoging toe, mishandeling van de hond. De slechte situatie 13 in het gezin is er reeds lang en maakt het niet evident om naar de politie te stappen, te meer daar de andere gevluchte leden van het gezin voorafgaandelijk aan hun vlucht in totaal isolement leefde zowel op fysiek als geestelijk vlak.

Buiten de school kon zij nauwelijks haar huis en zelfs kamer verlaten. Eens terug in België was zij dermate getraumatiseerd dat zij nog steeds nachtmerries had en veel angst had. Zij had ook in België nog moeite om in contact te komen met anderen en bleef zich verder isoleren, ook al was alsdan de oorzaak van de angst nog in Georgië. Uiteindelijk bleek een vroegere inschatting door diens moeder van diens moeder al te rooskleurig.

In die omstandigheden gaan vergen dat zij in staat zou zijn om te vergen dat zij klacht zou gaan neerleggen zou in praktijk reeds neerkomen op een onmogelijke vereiste. En als al klacht neergelegd zou worden dan is het de grote vraag of zij in staat zou zijn geweest dit op een afdoende wijze te kunnen doen. Zij kon maar één keer aan het toezicht van de vader ontsnappen, mogelijkheid die aanwenden om het land te verlaten.

In die toestand gaan vergen dat zij in Georgië direct in staat zou zijn elders te gaan leven lijkt niet realistisch te zijn, gelet op het feit dat zij volledig van nul zou moeten gaan beginnen en meer noch dat zij als volkomen wrak totaal niet in staat zou zijn ergens anders een leven te beginnen; te lang bij de grootmoeder verblijven zou er voor gezorgd hebben dat diens vader haar kon komen zoeken op de meest evidente plaats. Zij kon maar één keer aan het toezicht van de vader ontsnappen, mogelijkheid die aanwenden om het land te verlaten. Ook de andere gezinsleden dienden daar voor te ontsnappen.

Er zijn blijkbaar zeer ernstige feiten gebeurd, waarover zij (aanvankelijk) niet kan praten. Thans is het zelfs de vraag of zij bepaalde feiten niet wil naar voor schuiven. In de Georgische cultuur bedekt men bijvoorbeeld seksuele feiten met de mantel der liefde of worden . (Tarkhnishvili, Nino, RadioFreeEuropeRadio Liberty, Molested, Exposed, And Abandoned: The Tragic Death Of A Teenage Girl In Georgia, 31 Oktober 2023 <https://www.rferl.org/a/georgia-teenage-F.irl-tekla-death-molested abandoned abused/32663427.html>). Dit artikel relateert ook het intern vluchtalternatief in het algemeen.

Verder is het zo dat men een minderjarig kind niet naar het buitenland vermag te brengen zonder diens toestemming; de vader was juist de dader (Tarkhnishvili, Nino, RadioFreeEuropeRadio Liberty, Molested, Exposed, And Abandoned: The Tragic Death Of A Teenage Girl In Georgia, 31 Oktober 2023 <https://www.rferl.org/a/georgia-teenage-girl-tekla-death-molested abandonedabused/32663427.html>) ; de vader was juist de dader zodat dit voorheen niet tot de mogelijkheden behoorde. Het is niet evident dat de vader zou toelaten dat ook het laatste gezinslid zou verdwijnen. Het was onmogelijk om de dochter zonder regelrechte mensensmokkel het land uit te krijgen, daar waar in korte termijn zij meerderjarig zou zijn. In die zin zou mensensmokkel ook al zou dit lukken en betaalbaar zijn, hetgeen niet het geval was, eigenlijk in normale omstandigheden niet aan de orde zijn.

In Georgië is huiselijk geweld een wijdverspreid probleem, en vrouwen zijn vaak de slachtoffers.. De wetgeving in Georgië biedt weliswaar theoretisch bescherming tegen huiselijk geweld, maar de uitvoering van de wet is niet effectief genoeg. Er is een gebrek aan middelen en capaciteit om de wet te handhaven, en er is ook een gebrek aan bewustzijn en kennis over huiselijk geweld bij de politie en 14 andere instanties. Dit kan zeker leiden tot een gebrek aan bescherming voor vrouwen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld. Zoals hierboven is aangetoond in de stukken is er geen sprake van effectieve rechtsbescherming. Het betreft duidelijk een ernstige schending van de mensenrechten en kan leiden tot ernstige fysieke en psychologische schade voor de slachtoffers.”

2.2. Verzoekster voegt ter ondersteuning van haar verzoekschrift volgende overtuigingstukken toe:

“2° GRS-CEDOCA - Office of the Commissioner General for Refugees and Stateless Persons (Belgium), COI unit (Author): Georgie; Algemene situatie, 11 December 2023 (...)

3° Public Defender of Georgia (Author): Evaluation of Gender Equality Policies of Municipalities, 2023, (...)

4° EurasiaNet (Author): Georgia: Government targets youth group named after Benjamin Franklin, 4 October 2023 (...)

5° Tarkhnishvili, Nino, RadioFreeEuropeRadio Liberty, Molested, Exposed, And Abandoned: The Tragic Death Of A Teenage Girl In Georgia, 31 Oktober 2023 (...)

6° IWPR - Institute for War and Peace Reporting (Author): Draft Law on Foreign Agents Sparks Outcry in Georgia and Abroad, 3 March 2023 (...)

7° EurasiaNet (Author): Georgia: Government targets youth group named after Benjamin Franklin, 4 October 2023 (...)

3. Aanvullende nota's

3.1. De commissaris-generaal heeft op 29 maart 2024, overeenkomstig artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota overgemaakt. In de nota wordt volgend rapport besproken: “COI Focus Georgië – Algemene situatie van 11 december 2023”

3.2. Verzoekster maakt ter terechtzitting op 4 april 2024, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin zij het bewijs van kosteloze rechtspleging voegt.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012,

C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. De enkele omstandigheid dat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar de motieven, vervat in de weigeringsbeslissing getroffen ten aanzien van verzoeksters moeder, houdt nog niet in dat niet is voldaan aan de formele motiveringsplicht. Een motivering door verwijzing is in beginsel toegestaan. Deze werkwijze dient evenwel aan bepaalde voorwaarden te voldoen. Vooreerst moet de inhoud van de stukken waarnaar wordt verwezen aan de betrokkene ter kennis zijn gebracht. Bovendien moeten het desbetreffende stuk zelf afdoende gemotiveerd zijn en moet het in de uiteindelijke beslissing worden bijgevalen door de verwerende partij (RvS 13 maart 2014, nr. 226.734). Verzoekster houdt niet voor dat zij geen kennis heeft van de weigeringsbeslissing genomen ten aanzien van haar moeder – die zich tevens in het rechtsplegingsdossier van verzoekster bevindt (zie AD, map 6, “landeninformatie cgvs”) – en verzoekster houdt evenmin voor dat de weigeringsbeslissing genomen ten aanzien van haar moeder niet afdoende is gemotiveerd. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien zij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoekster op de motieven uit, houdt in dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 en 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

5.1.1. Verzoekster verklaart, in navolging van haar moeder en broer, haar herkomstland te hebben verlaten vanwege het huiselijk geweld, gepleegd door haar vader. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoekster niet wordt betwist.

5.1.2. In de bestreden beslissing wordt als dusdanig niet getwijfeld aan de feiten van huiselijk geweld. Dergelijke feiten zijn verwerpelijk en de Raad betreurt dat verzoekster hieraan werd blootgesteld. Waar verzoekster in haar verzoekschrift de vraag stelt of zij bepaalde feiten niet naar voor wil schuiven, waarbij in de Georgische cultuur seksuele feiten met de mantel der liefde worden bedekt, wijst de Raad erop dat

verzoekster nooit melding heeft gemaakt van dergelijke feiten doorheen haar procedure om internationale bescherming. Het volstaat niet thans in het verzoekschrift louter de vraag te poneren of dit zo is, om aannemelijk te maken dat zij tevens het slachtoffer was van seksueel geweld. Alleszins, wijst de Raad erop dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil invoeren enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming

5.1.3. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekster – zoals reeds eerder werd vastgesteld in hoofde van haar moeder en broer – nooit heeft geprobeerd om bescherming te zoeken bij de Georgische autoriteiten, niettegenstaande dat dit van haar kon worden verwacht. Voor wat betreft de door de Georgische geboden bescherming, wordt in de bestreden beslissing verwezen naar de weigeringsbeslissing genomen in hoofde van verzoeksters moeder. Hoewel de Raad verzoekster kan volgen in haar uiteenzetting dat de weigeringsbeslissingen genomen in hoofde van verzoeksters moeder en broer werden genomen op het moment dat Georgië nog als een “veilig land van herkomst” werd beschouwd, terwijl dit thans niet langer het geval is, wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal bij zijn aanvullende nota van 29 maart 2024 zijn beoordeling van de beschermingsmogelijkheden in Georgië heeft geactualiseerd. Hierbij dient benadrukt te worden dat de Raad ertoe gehouden is een volledig en *ex nunc*-onderzoek te voeren van zowel de juridische als de feitelijke gronden van een beroep. Hij is daarbij verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend, te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C585/16, Alheto, ptn. 105-106, 118). De Raad onderzoekt steeds of hij de bestreden beslissing kan bevestigen of hervormen (de artikelen 39/2, §1, tweede lid, 1°, en 39/76, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet). De Raad kan daarnaast de bestreden beslissing vernietigen, hetzij omdat hieraan een substantiële onregelmatigheid kleefte die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen (artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet).

5.1.4. De Raad wijst er in dit verband op dat, specifiek met betrekking tot de situatie van huiselijk geweld, uit de door de commissaris-generaal bij aanvullende nota beschikbaar gestelde landeninformatie (COI Focus “Georgië. Algemene situatie” van 11 december 2023) blijkt dat er sinds de ondertekening van het Verdrag van Istanbul in 2014 en de goedkeuring ervan in 2017 meerdere wijzigingen werden doorgevoerd van de Georgische strafwet en verschillende actieplannen werden gelanceerd om geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te bestrijden en slachtoffers te beschermen. Daarnaast werd in 2018 binnen het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken het *Human Rights Protection and Investigation Quality Monitoring Department* opgericht. Dit departement is verantwoordelijk voor het monitoren van onderzoek naar onder meer huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen (inclusief seksueel geweld) en ziet erop toe dat het onderzoek in dergelijke zaken efficiënt verloopt en er een tijdige reactie is. Dit departement organiseert tevens opleidingen en vaardigt richtlijnen uit voor politieagenten, onderzoekers en procureurs om beter te reageren op situaties van huiselijk en gender gerelateerd geweld.

De Georgische Strafwet beschouwt huiselijk geweld, zowel fysiek geweld als systematisch psychologisch geweld, als een afzonderlijk misdrijf en bevat tal van verzwarende omstandigheden waardoor daders van huiselijk geweld strenger bestraft kunnen worden. De Georgische wet inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld in de vorm van opvang voor slachtoffers en een contactverbod en elektronisch toezicht voor daders. Een inbreuk op een contactverbod wordt sinds 2018 vanaf de eerste overtreding gezien als een misdrijf.

In samenwerking met ngo's heeft de regering een noodlijn die 24 uur op 24 uur operatief is. Er bestaat ook een telefoonapplicatie via dewelke slachtoffers van huiselijk of andere vormen van geweld via een tekstbericht de hulpdiensten kunnen verwittigen. Sinds 2018 is er een vragenlijst voor politieagenten om het

risico in geval van huiselijk geweld beter te kunnen inschatten, al wordt deze niet altijd even zorgvuldig ingevuld en is de verdere afhandeling vaak ineffectief. Enkele grote politiekantoren hebben ook advocaten ter beschikking die zijn opgeleid om slachtoffers (overlevenden) en getuigen van huiselijk geweld bij te staan tijdens de gerechtelijke procedure. Nog sinds 2018 zijn gespecialiseerde openbare aanklagers en onderzoekers verantwoordelijk om dergelijke zaken te behandelen.

Zowel de overheid als ngo's beheren opvangthuizen met een beperkt aantal plaatsen voor vrouwen en hun minderjarige kinderen in vijf van de tien regio's in Georgië. Vrouwen en ook mannen kunnen hier terecht. Over het algemeen zijn zij die gebruik hebben gemaakt van vluchthuizen hierover tevreden. De ondersteuning en begeleiding van slachtoffers van huiselijk geweld na het verlaten van een vluchthuis blijft evenwel een pijnpunt, net als de coördinatie tussen de verschillende actoren die slachtoffers van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen detecteren, opvolgen of begeleiden.

Steeds meer mensen dienen een klacht in wanneer zij het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, mede dankzij het verhoogde aantal beschermingsmaatregelen voor slachtoffers en de toegenomen bekendheid rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld. De reactie van de ordediensten op situaties van huiselijk geweld is eveneens aanzienlijk verbeterd, al blijft daadwerkelijke bescherming van slachtoffers tegen secundaire victimisatie en herhaaldelijk geweld problematisch net als de informatieverlening en ongevoeligheid van de betrokken overheidsactoren en de selectieve aanpak wanneer invloedrijke personen de geweldplegers zijn. Ook wat betreft de behandeling van zaken van seksueel geweld is er nog heel wat ruimte voor verbetering. Tot slot vinden slachtoffers van geweld die extra kwetsbaar zijn, bijvoorbeeld etnische minderheden, laaggeschoolden en vrouwen op het platteland, ondanks informatiecampagnes van de overheid vaak nog steeds niet de weg naar dienstverlening en beschermingsmechanismen.

Eén van de EU-aanbevelingen voor Georgië met het oog op het verwerven van de status van kandidaat-lidstaat beoogt het verbeteren van gendergelijkheid en vooruitgang in de strijd tegen huiselijk geweld. Deze aanbeveling wordt in november 2023 beschouwd als volledig geïmplementeerd. Het aanpassen van de definitie van verkrachting blijft een werkpunt. Een positieve evolutie is het feit dat het na een wetwijziging in december 2022 niet langer vereist is om de status van slachtoffer te hebben om in aanmerking te komen voor publieke diensten, zoals toegang tot vluchthuizen, psychologische hulp en rechtsbijstand. Het wegnemen van deze bureaucratische hindernissen moet ervoor zorgen dat slachtoffers sneller en efficiënter geholpen worden.

5.1.5. Hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, blijkt uit de beschikbare informatie bijgevolg niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld. Verzoekster verwijst in haar verzoekschrift zelf ook naar voormelde COI Focus van 11 december 2023, zodat zij hiervan kennis heeft. Aangezien verzoekster zelf verwijst naar dezelfde landeninformatie, als deze waarop de beoordeling van de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota is gebaseerd, kan niet blijken dat verzoekster onvoldoende in de mogelijkheid was om in haar verzoekschrift, aanvullende nota of ter terechtzitting haar standpunt tegenover de inhoud van dit rapport te duiden. Verder wijst de Raad erop dat de door verzoekster in haar verzoekschrift geciteerde landeninformatie gelijk met, dan wel ligt in het verlengde van, de informatie vervat in de voormelde COI Focus van 11 december 2023 en toont bijgevolg niet aan dat de hiervoor beschreven situatie niet correct of niet actueel zou zijn. Het gegeven dat er op vlakken ruimte is voor verbetering, zoals blijkt uit de door verzoekster aangereikte landeninformatie, komt ook tot uiting in de COI Focus van 11 december 2023, doch betekent niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om (haar) bescherming te bieden. De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Het komt bijgevolg aan verzoekster zelf toe om in haar individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in haar individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Zij slaagt hierin evenwel niet. Verzoekster toont niet aan dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming.

5.1.6. De Raad stelt vast dat verzoekster, evenals haar moeder en broer, nooit een poging heeft ondernomen om de handelingen van haar vader bij de bevoegde Georgische autoriteiten aan te klagen. Verzoekster verklaarde dat zij, of haar moeder en broer, nooit hebben geprobeerd om naar de politie te stappen, omdat zij bang waren. Zij stelde verder dat zij nooit heeft geïnformeerd over andere mogelijkheden om haar problemen aan te kaarten en dat zij geen weet had van initiatieven of organisaties die mensen helpen die slachtoffer worden van huiselijk geweld (zie NPO, p. 8). Waar kan worden aangenomen dat verzoekster, zolang zij

minderjarig was, minder in de mogelijkheid was om zelf bescherming te zoeken, wijst de Raad er alleszins op dat zij bij een eventuele terugkeer een meerderjarige vrouw zal zijn, met een beter overzicht van de beschikbare beschermingsmogelijkheden. Hierbij kan ook nog worden aangestipt dat ook ten aanzien van haar moeder en broer weigeringsbeslissingen werden genomen, zodat zij desgewenst tezamen als een gezinseenheid kunnen terugkeren naar Georgië en gezamenlijk beroep kunnen doen op de beschikbare beschermingsmogelijkheden. Zij kunnen zich eventueel ook als gezinseenheid elders in Georgië vestigen, zodat zij niet opnieuw bij verzoeksters vader zouden moeten wonen. De geopperde vrees tijdens het persoonlijk onderhoud dat haar vader hen overal zou terugvinden, is niet meer dan een louter blote bewering, waarvoor geen concrete aanwijzingen zijn (zie NPO, p. 8). Gelet op wat hierboven reeds werd uiteengezet, maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij geen beroep zouden kunnen doen op de Georgische overheden, indien haar vader hen alsnog tracht te contacteren of op te zoeken.

5.1.7. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

5.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift of aanvullende nota enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoekster brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

5.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens het persoonlijke onderhoud kreeg verzoekster de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij heeft zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

5.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig mei tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES